

Eläinten vallankumous

Eläimet ovat äkkiä tänä kesänä käyneet niin röyhkeiksi, että ihmisten ja elukoiden välit ovat kiristyneet huolestuttavasti.

Keski-Pohjanmaalla ketunpoikaset aiheuttivat sellaisia levottomuuksia, että eläintensuojelijoiden piti käydä päästämässä ne häkeistään autojen alle.

Ilomantsissa ja Ruokolahdella ovat karhut äityneet niin kesyiksi, että poliisien pitää lopetella niitä joutilaimmasta päästä.

Kontiolahdella muuan päiväkodin lemmikkikaritsa soitti poskeaan nälkäiselle humalaiselle niin ilkeästi, että tämän piti itsepuolustukseksi nirhata karitsan kurkku poikki.

Ja eräin paikoin Pohjois-Suomessa maakotkat ovat ruvenneet käyttäytymään aivan omituisesti: ne eivät suinkaan pysy nimensä mukaisesti maassa, vaan kiipeilevät puihin ja pesivät sinne. Ampuahan semmoiset häiriköt pitää.

Mutta miksi elukat ovat heittäytyneet niin hankaliksi, että ihmiset joutuvat tällä lailla puolustuskannalle?

Luultavasti kaikki on EU:n ja hallituksen vikaa, kuten kaikki on. Ei Esko Ahon aikana aivan tämmöistä menoa ollut, joskin myös silloin metsissämme kuljeskeli leijonia ja jokunen puukotka ammuttiin. Vaan nyt, kun parhaat johtajamme presidentistä ja pääministeristä alkaen pörräävät EU:n huippukokouksissa Cännissä, eläimet ovat ilmeisesti katsoneet ajan otolliseksi ja päättäneet kaapata vallan.

Varsinainen H-hetki on luultavasti ajoitettu heinäkuuhun, jolloin kaikki ihmiset ovat kesälomalla. Katsokaahan vain, niin jonakin hellepäivänä presidentin linnaan hiippailee vaivihkaa jokin villikarju tai kesy karhu, ja ilmoittaa haluavansa mukaan seuraavaan huippukokoukseen. Pääministerinä saattaa silloin istua vuohi tai hömötiainen ja ministereinä minkkejä ja västäräkkejä.

Jotta tällaiselta kohtalolta välttyttäisiin, ihmisosapuolen on syytä pysyä entistäkin valppaampana. Vähintään ilmiantoja eläinten konnankoukuista nyt kaivataan, mutta ehkäpä olisi syytä varustaa koko kansa rynnäkkökivääreillä, joilla voimme suolata eteen sattuvat eläinpeijoonat ennen kuin ne lopullisesti kaappaavat vallan.

Töitä kyllä riittää tällä saralla, kun toimeen tartutaan. Jopa kaupunkien puistoissa juoksenteele petoja, kuten koiria ja kissoja - puhumattakaan maaseudusta, missä kuljeskelee aivan irrallaan esimerkiksi hyvin epäilyttäviä lehmänkantturoita. Ne ovat jotakuinkin tyhmän näköisiä, mutta kuka tietää mitä nekin lupäässään hautovat märehtiessään niityn nurkalla.

Ja entäs sitten varsinaiset villiotukset, kuten oravat, lahnat ja hippiäiset. Niitä ihminen pääsee ani harvoin näkemään, koska ne salakavalasti lymyävät puiden latvoissa, kaislikoissa tai pusikoissa. Takuulla niilläkin on mielessään jotain katalaa.

Vasta kun kaikki eläinviholliset on saatu eliminoiduksi, voimme elää rauhassa ja odotella oikeita johtajiamme takaisin työpöytiensä ääreen.

